

[Elisabeth Bruun Olesen]

et lønefterslæb, når de fire år er omme, sådan at efterslæbet til sin tid skal til at udbetales som et engangsbeløb, der kommer til udbetaling pr. den 1. april i vedkommende år. Hvordan kan man sikre en ligelig lønudvikling uden 100 pct.?

Finansministeren (Palle Simonsen):

Det skal stadig væk gøres klart, at man sammenligner den faktiske lønudvikling i den private sektor med den overenskomstmæssige stigning i den offentlige. Ud over den overenskomstmæssige stigning i den offentlige sektor kommer anciennitetsstigninger, og der kommer bevægelser i forhold til til- og afgang af personale. Det er derfor, jeg fastslår, at der med den nye reguleringsform, som er indført, vil kunne være 100 pct.s regulering i forhold til det private arbejdsmarked.

Fru Elisabeth Bruun Olesen spørger, hvordan postbudet får andel i de otte pct., der indbygges i det fremtidige. Det er meget enkelt, fordi det i aftalen klart indgår, at de otte pct., som skal bruges til omklassificeringer, er 8 pct. af den enkelte centralorganisationens lønsum, og det vil sige, at det er efter forhandling mellem arbejdsgiverne, som er finansministeren, og den respektive centralorganisation, at man fordeler disse 8 pct. inden for den pågældende centralorganisation. Det vil sige, at alle grupper får den samme andel inden for deres respektive organisation.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Vil ministeren sikre, hvis ministerens ord nu skulle vise sig ikke at være virkelighed, at de grupper, der i overenskomstperioden vitterlig bevisligt sakker bagud i lønnen, bliver reguleret, og at man næste gang indser, at 100 pct. må være 100 pct.?

Finansministeren (Palle Simonsen):

Foreløbig er der altså nu lavet en overenskomst for de næste fire år, når det drejer sig om tilpasningsklausulen, og jeg vil for en ordens skyld sige, at overenskomsterne altså også skal vedtages; vi er lige ved den spæde begyndelse.

Jeg vil kun kommentere dette med de 100 pct. med at sige, at den regulering, der nu bliver gennemført, svarer reelt til en 100 pct.s

tilpasning til det private arbejdsmarked. Det må stadig væk gøres klart, at som systemet er indrettet, er det den overenskomstmæssige stigning i den offentlige sektor, der sammenlignes med den faktiske stigning i den private sektor. I den private sektor er der i lønstatistikken indregnet anciennitetstillæg og alt andet, og det skal derfor også med, når vi gør den offentlige sektors lønstigning op.

Derfor tror jeg ikke, at fru Elisabeth Bruun Olesen behøver at gøre sig nogen bekymringer. Spørgsmålet om, hvordan de enkelte grupper inden for den enkelte centralorganisation forholder sig i forhold til hinanden, er og bliver et forhandlingsspørgsmål mellem arbejdsgiveren og de respektive centralorganisationer.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Thoft: Spm. nr. S 432, 433 og 477

Lenger: Spm. nr. S 440 og 519

Elisabeth Bruun Olesen: Spm. nr. S 465 og 492

Poulsgaard: Spm. nr. S 475

Steffensen: Spm. nr. S 476

Helge Sander: Spm. nr. S 479

Bernhard Baunsgaard: Spm. nr. S 481

Pia Kjærsgaard: Spm. nr. S 482, 484-488, 493, 494 og 503

Lilli Gyldenkilde: Spm. nr. S 483 og 507

Birthe Hansen: Spm. nr. S 496 og 498

Svend Andersen: Spm. nr. S 500 og 501

Hans Hækkerup: Spm. nr. S 506

Margrete Auken: Spm. nr. S 508

Jytte Andersen: Spm. nr. S 509-511

Ole Vagn Christensen: Spm. nr. S 512

Tommy Dinesen: Spm. nr. S 515.

Spm. nr. S 432

Til *ministeren for skatter og afgifter* (18/12 86) af:

Thoft (SF):